

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 67. Papæ responsum ad suos Legatos circa hoc negotium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

Sæcul XVI. **A.C. 1563.** ejusmodi verbis conflata videbatur, quæ ad diversos sensus tam facile detorqueri possent, ut Sedis Apostolicæ hostes tam durante, quam finito Concilio illis facile abuti valerent: ex altera vero parte Legati hac in re quicquam concludi peroptabant, atque id necessarium censebant, quamvis ancipites hæerent, an periculum definitionis, qua Papam Synodo esse superiorem declararetur, facere deberent, vel potius hanc quæstionem silentio præterire expediret. Hac super re Borromæi Cardinalis consilium expetebant, eique præfatam formam transmittabant.

§. LXVII.

Papæ responsum ad suos Legatos circa hoc negotium.

Pallav. l. 21. c. 6. n. 4. **E**apropter Borromæus hac de re certiore reddere Pontificem, qui Legatis hæc in responsis dari iussit: „cum nolissetis uti auctoritate toties vobis concessa, sed Papæ iudicium exquireretis, voluit hic ea de re consilium habere, cum ampliori Purpuratorum cœtu, & etiam cum Principum Oratoribus; gratum tamen ipsi esset, si interim alterum consilium executioni daretis, atque utramque controversiam prætermitteretis, quæ ex utroque Canone fuit exorta: ceterum

Sæcul. XVI.
A. C. 1563.

id unum Pontifici permolestè accidit, & idem contra vos questus est, quod cum vobis minime libuisset adhibere libertatem concessam, quin & imperatam, sed rem denuo cum ipso communicassetis, ejusque sententiam præstolari voluissetis, nihilominus id evulgaretis, hacque agendi ratione in Pontificem non laborem modo, sed & accusationum onus rejiceretis, perinde ac si rerum decisionem suo arbitrio vindicare vellet: præsertim dum Synodus Papam tanquam judicem non selegerit, in quo eventu libentior onus suscepisset: etenim in alterutrius necessitatem a vobis adducebatur Papa, ut aut occurrentes sibi difficultates, quamvis in rebus ad fidem spectantibus nunquam fecisset, in aliis tamen dissimulasset, aut incurrisset commune omnium odium, quamvis immerito, quasi concordie perturbator esset., Ceterum Legati se postmodum excusarunt, & quidem respondebant ad primum, quod in rebus maximi momenti ad suum Principem, & caput recurrere cogantur, ne tunc, cum duntaxat generale mandatum haberent, notam temeritatis apud sapientes, ac suarum conscientiarum tribunal incurrerent: porro quod ad alterum spectabat, communicationem illius negotii extendi aiebant

Sæc. XVI.
A.C. 1563.

ajebant ad tot Oratores, ac Præfules, quibus oportuerat palam fieri honestissimam causam suspendendi responsi, ut ipsius vulgationem impedire nequiverissent.

Pariter Borromæus Cardinalis Legatis significabat ea, quæ Pontifex circa Cardinalium reformationem agitaret; hanc enim Lotharingius instanter urgebat, eamque non minus ardentem ab Hispaniæ, Franciæ, & Lusitaniæ Regibus desiderari spargebat. Porro ex eadem Borromæi Cardinalis epistola elucet, quod ipsemet Pontifex hanc etiam emendationem summopere exoptarit: „libere, inquit Borromæus, facere poteritis, quicquid consultius fore videbitur, hinc valebitis disfertis quoque verbis quoad omnia reformationis capita Cardinales nominare, ne ignorantiam obtendere valeant: nullam ergo hominum rationem habeatis, nam quantumcunque austera fuerit ista reformatio, nunquam nimis severa reputabitur a summo Pontifice, qui hac in re, sicut & in ceteris omnibus ad bonum regimen spectantibus, Synodi, ac Principum votis satisfacere desiderat.

§. LXVIII.